

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklíckého v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 5. 9. 2012, č. j. 22219/13-5000-14401-702147, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 6. 2014, č. j. 31 Af 11/2014 – 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů v řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) dnem 18. 7. 2014 podal kasační stížnost, kterou napadl usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 6. 2014, č. j. 31 Af 11/2014 – 49. Krajský soud zastavil řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí žalované, neboť stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za žalobu, ačkoli jej k tomu krajský soud vyzval usnesením z 15. 5. 2014, č. j. 31 Af 11/2014 - 41 a stanovil mu k zaplacení dodatečnou lhůtu.

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud v návaznosti na tyto návrhy zaslal stěžovateli formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a požádal o jeho předložení ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto formuláře. Stěžovatel následně 8. 9. 2014 faxem zaslal Nejvyššímu správnímu soudu sdělení, že zasílá „*v uzavřené obálce mnou řádně vyplněný Vámi zaslany formulář POTVRZENÍ... vč. příloh.*“, avšak Nejvyššímu správnímu soudu nebyla doručena žádná zásilka od stěžovatele obsahující uvedené potvrzení.

Nejvyšší správní soud proto usnesením z 30. 9. 2014, č. j. 3 Afs 147/2014 – 13, zamítl návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků (výrok I.), zamítl též návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok II.), vyzval stěžovatele k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. (výrok

III.), k odstranění vad kasační stížnosti a k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (výroky IV. a V.). Nejvyšší správní soud označeným usnesením stanovil stěžovateli přiměřenou lhůtu dvou týdnů k tomu, aby sám prokázal splnění podmínky povinného zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Stěžovatel na uvedené pouze reagoval sdělením z 10. 10. 2014 v rozsahu několika stránek formátu A4 a znovu požádal o ustanovení zástupce i o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel k důvodnosti svého návrhu uvedl v podstatě pouze tolik, že u něj jsou splněny zákonné podmínky, to mělo vyplynout z odeslaného formuláře potvrzení, podle stěžovatele nemohlo přitom jít k jeho tíži, že uvedená zásilka nebyla soudu doručena. Stěžovatel uvedl, že je připraven obsah zásilky soudu znovu zaslat. V dalším textu podání se stěžovatel blíže zabýval doplněním důvodů samotné kasační stížnosti; tyto námitky jsou vesměs podřaditelné k § 103 odst. 1 písm. a) (tvrzené nesprávné právní posouzení otázky soudem v předcházejícím řízení) a k písm. c) s. ř. s. (tvrzená zmatečnost řízení spočívající v tom, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce).

Nejvyšší správní soud setrval na svém závěru, že mu ke sp. zn. 3 Afs 147/2014 doposud nebyla doručena žádná zásilka obsahující potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech stěžovatele. Stěžovatel navíc nepřiložil prohlášení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech ani k podání z 10. 10. 2014. Vzhledem k tomu, že stěžovatelovy předchozí návrhy na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení advokáta Nejvyšší správní soud zamítl, stěžovatel si nyní musel být vědom skutečnosti, že Nejvyšší správní soud žádným takovým podkladem nedisponuje. Na nezbytnost předložení uvedeného podkladu pro tyto účely byl přitom stěžovatel upozorněn např. v přípisech z 4. 8. 2014 a 29. 8. 2014, sp. zn. 3 Afs 147/2014.

Nejvyšší správní soud proto za těchto nijak nezměněných a nezpochybněných okolností neshledal důvod k odchylnému náhledu na osobní situaci stěžovatele a o návrzích na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení advokáta znovu nerozhodoval. Nejvyšší správní soud tak setrval na závěru, který vyjádřil dříve v usnesení z 30. 9. 2014, č. j. 3 Afs 147/2014 – 13, na nějž v dalším odkazuje.

Nesplnění podmínky povinného zastoupení či v prokázání svého vysokoškolského právnického vzdělání podle § 105 odst. 2 s. ř. s. je svou povahou odstranitelný nedostatek řízení, k jehož odstranění byl stěžovatel vyzván, a to za situace, kdy mu již dříve nebyl ustanoven advokát; o nezbytném následku nesplnění této výzvy byl stěžovatel poučen. Vzhledem k tomu, že stěžovatel přes výzvu ve stanovené lhůtě sám neprokázal splnění podmínky pro zastupování v řízení o kasační stížnosti s tím, že návrh na ustanovení advokáta byl již dříve zamítnut, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v řízení pro nedostatek povinného zastoupení nelze pokračovat. Otázku zaplacení soudního poplatku proto již dále neřešil.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle přiměřeného užití tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný žádný opravný prostředek
(§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. října 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu